

[Lykketoft]

punkter, når disse forsøg var tidsmæssigt afgrænset, frivillige og kunne skønnes at bringe flere mennesker i aktivitet.

Sammenfattende vil jeg godt sige om den aftale, der er indgået med deltagelse af Socialdemokratiet, at for det første har den bragt os et godt stykke ad den rigtige vej med hensyn til at slippe bundne kræfter fri, og det er positivt.

For det andet: Uanset det positive hovedsigte er den et kludetæppe. Den indeholder mange kompromiser, og der er mange punkter i de lovforslag, som jo er blevet til i stor hast efter den egentlige forhandlingsfases afslutning, der må give anledning til en grundig behandling i udvalgsarbejdet. Vi må vurdere, hvilke ting der bør rettes af administrative grunde, og under udvalgsarbejdet må vi også lytte meget opmærksomt til kommunernes bemærkninger og indvendinger og til deres vurderinger af, om økonomien i oplægget er utilstrækkelig. Det må vi i så fald drøfte under udvalgsbehandlingen.

For det tredje vil jeg sige, at det er selvfølgelig med stor beklagelse, vi må konstatere, at vi senere på dagsordenen i en anden sammenhæng skal drøfte ideerne om at indføre en såkaldt oplæringsydelse for unge på kontanthjælp. Vi beklager, at midterpartierne har gjort det muligt, og vi beklager, at en af de mange konsekvenser af dette forslag er, at man efter den 1. april 1993 end ikke opretholder den beskede kompensation for de merudgifter, der selvfølgelig er forbundet med at komme i arbejde – for kontanthjælpsmodtageres vedkommende 600-700 kr. Det synes vi er for ringe.

For det fjerde vil jeg sige, at det er endda meget uklogt med finansministerens pralerier om, hvor mange der vil komme i aktivitet. Vi tror ikke på de tal, og vi synes, at det er betænkeligt at skabe nogle forventninger i offentligheden, som det er meget, meget tvivlsomt om man kan indfri. Resultatet er positivt på aktivitetssiden, men det kan ikke på langt nær bringe 58.000 i arbejde. Det er ikke vores vurdering, og vi tror, at befolkningen får afsmag for det politiske system, når man overdriver resultaterne på den måde.

Netop fordi resultaterne ikke får det omfang, finansministeren har reklameret med, er det også Socialdemokratiets opfattelse, at vel vil det give noget, men det vil ikke give nok. Vi skal nå væsentligt videre i den kommende tid,

og det skal vi på to områder. For det første skal vi i forlængelse af den rådgivning, vi får fra Zeuthenudvalget, i gang med den grundlæggende reform af arbejds- og uddannelsesstillbudssystemet for de ledige, og for det andet skal vi gennem en ændret økonomisk politik skabe grundlaget for langt flere varige, rigtige, solide job – også i det private erhvervsliv.

Jytte Andersen (S):

I januar fremlagde den socialdemokratiske folketingsgruppe en plan for, hvordan man skulle aktivere de passive dagpengemodtagere. De 5 søjler indeholdt vores bud på, hvordan vi som supplement til en aktiv erhvervsuddannelses- og forskningspolitik kunne give de mennesker, som for øjeblikket var ledige, muligheder, perspektiv og indhold i tilværelsen.

De 5 søjler indeholdt et krav om uddannelsesdagpenge, aktivitetsøgende bloktilskud, den tredje sektor og aktivitetsdagpenge samt et bud på en ny løntilskudsordning, som ikke til fulde er indeholdt i aktiveringsaftalen, naturligvis fordi en sådan omfattende aftale med 6 partier selvsagt må være broget. Som CD's formand udtrykte det: der er både surt og sødt. Men set i søjleskær er retningen i aftalen klar, hovedfilosofien var aktivitet, uddannelse, serviceforbedringer for børn og ældre, udvikling af nye typer job. Det peger i den rigtige retning.

På visse punkter er der klart tale om systemgennembrud, som skal videreudvikles efter 1993. Her tænker jeg naturligvis på nydannelsen vedrørende aktivering af dagpenge på børne- og ældreområdet. Vi havde gerne set, at det fulde dagpengebeløb var blevet overført til kommunerne, som f.eks. Randers, Thisted, Kolding, Herning og andre kommuner har foreslået. Det ønskede regeringen imidlertid ikke. Man ønskede ikke en permanent ordning, vel af ideologiske grunde mere end af økonomiske grunde. De erfaringer, som denne forsøgsordning vil give os, agter vi at bruge til at udvikle en mere permanent ordning med aktivitetsøgende bloktilskud, hvor vi som lovgivere kan nå de mål på lokalt plan, som vi sætter os her.

Det er oplagt, at denne 1½-års-forsøgsperiode skal bruges som instrument til varige systemgennembrud. Vi har ofte hørt folk spørge, hvorfor vi ikke kan bruge de passive dagpenge